

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský obchodní soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Annemarií Holkovou v právní věci navrhovatele **ZTS TEES, akciová společnost** se sídlem ČSA 3/1697, Martin, Slovenská republika (pův. TZS Turčianské strojárne, š.p. Martin), proti odpůrci **Intersigma Hydraulic, s.r.o.** Praha, Americká 21, zast. JUDr. Karlem Vítkem, advokátem se sídlem Olomouc, Kosmonautů č.6, o zaplacení Kč 3.593,00 s přísl.

t a k t o :

I.

Návrh, aby odpůrce zaplatil navrhovateli částku Kč 3.593,- se z a m í t á .

II.

Řízení ve věci 3% úroku ode dne podání žaloby do zaplacení, se z a s t a v u j e .

III.

Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci náklady řízení ve výši Kč 1.650,- k rukám JUDr. Karla Vítka, advokáta se sídlem Olomouc, Kosmonautů 6, do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel TZS Turčianské strojárne š.p. Martin se návrhem na zahájení řízení ze dne 01.10.1992 domáhal zaplacení Kč 3.593,- spolu s 3% úrokem ode dne podání žaloby do zaplacení po odpůrci Sigma a.s. Olomouc.

Soud vydal dne 09.08.1994 usnesení č.j. 3 Ro 5343/92, kterým řízení zastavil z důvodu neexistence subjektu na straně odpůrce.

Odvolací soud usnesením č.j. 2 Cmo 1132/94 ze dne 01.07.1996 toto usnesení soudu 1. stupně zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení, když navrhovatel v odvolacím řízení opravil označení účastníků řízení tak, že žalobcem je ZTS TEES, š.p. Martin, na kterého přešla práva a povinnosti původního žalobce a žalovaného Intersigma Hydraulic s.r.o. Praha.

Dalším podáním ze dne 21.01.1997 navrhovatel vzal návrh částečně zpět, a to ve věci 3% úroku z jistiny ode dne podání žaloby do zaplacení a dále sdělil, že v průběhu řízení došlo k dalšímu nástupnictví předmětné pohledávky, a to na ZTS TEES, a.s. Martin, což doložil rozhodnutím ministra hospodářství SR č. 57 ze dne 29.03.1996.

Soud pokračoval v řízení s právními nástupci původně uvedených účastníků v návrhu, a to analogicky podle ust. § 107, o.s.ř.

Předmětem sporu, dle návrhu, jsou poplatky z prodlení dle pen. zat. č. 2412672 ze dne 15.06.1992 v celkové výši Kč 3.593,- za pozdní úhradu faktur, uvedených v tomto vyúčtování.

Skutková tvrzení v návrhu doložil navrhovatel listinnými důkazy, a to upomínkou ze dne 15.06.1992, penalizačním vyúčtováním č. 2412672, výpisem z obchodního rejstříku a.s. Sigma ze dne 04.05.1994, fakturami č. 40087 ze dne 15.04.1991 na Kč 4.427,-, č. 430118 ze dne 15.04.1991 na Kč 115.793,-, č. 430123 ze dne 15.04.1991 na Kč 58.784,-, č. 430182 ze dne 29.04.1991 na Kč 9.296,- a č. 400872 ze dne 15.04.1991 a Kč 28.713,-. Jiné důkazy k věci nepředložil, pouze v podání ze dne 21.01.1997 m.j. uvedl, že pravomocně skončené řízení ve věci 1 Cm 480/94 se týkalo týchž faktur, avšak za jiné časové období, což odpůrce uznal.

Účastníci se k jednání dne 20.05.1997 písemně omluvili s tím, aby soud rozhodl v jejich nepřítomnosti dle předložených důkazů. Soud proto jednal bez účasti s použitím ust. § 101, odst. 2, o.s.ř.

Soud řízení ve věci 3 % úroku ode dne podání žaloby do zaplacení podle ust. § 96, odst. 1, o.s.ř. zastavil, když navrhovatel vzal do této věci návrh částečně zpět před prvním jednáním.

Ve věci zaplacení Kč 3.593,- soud návrh zamítl v celém rozsahu, a to z následujících důvodů:

Právní vztah mezi účastníky se řídí příslušnými ustanoveními h.z. v návaznosti na ust. § 763, odst. 1, obchodního zákoníku, protože z předložených faktur je zřejmé, že byly vystaveny ve II. čtvrtletí r. 1991 s odkazem na HS č. 004/91, č. 002/90, č. 90/4/22/0665 a č. 384/91.

Předmětem sporu jsou poplatky z prodlení, které se v té době řídily ust. § 378, odst. 1, hospodářského zákoníku.

Podle ust. § 378, odst. 1, h.z. je-li organizace v prodlení s placením faktury (dokladu ji nahrazujícího) nebo se splněním vkonatelného arbitrážního rozhodnutí znějícího na peněžité plnění, činí poplatek z prodlení 0,05% dlužné částky za každý den prodlení.

Nárok na vyúčtování poplatků z prodlení dle citovaného ustanovení vznikl pouze v případě smluvního plnění. Navrhovatel neprokázal, že uzavřel s odpůrcem smlouvy ve smyslu ust. § 153, odst. 1 nebo odst. 2 hospodářského zákoníku, dále neprokázal, že ve smyslu ust. § 129 zánik závazku splněním, neprokázal ve smyslu ust. § 376 h.z. právo fakturovat dnem splnění (částečného splnění) dodávky, dále doručení citovaných faktur odpůrci dle ust. § 375a), odst. 4 h.z. a tudíž nárok na vyúčtování poplatků z prodlení dle vyúčtování č. 241672 dne 15.06.1992 ve výši 0,05% za každý den prodlení od 26.04.1992 do 30.05.1992.

Poukaz navrhovatele na to, že za jiné období bylo ve věci 1 Cm 480/94 rozhodnuto, když odpůrce uznal tento nárok, je pro posouzení dané věci právně irelevantní.

Navrhovatel je povinen ve smyslu ust. § 79, odst. 2, o.s.ř. k návrhu připojit listinné důkazy, jichž se dovolává, dále je ve smyslu ust. § 120, odst. 1, o.s.ř. povinen označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Soud rozhoduje, které z navrhovaných důkazů provede.

V předvolání k jednání ze dne 09.04.1997 byl navrhovatel soudem vyzván, aby k jednání přinesl listiny, které se na věc vztahují a nejsou dosud v prvopisu u soudu. Navrhovatel v dopise, kterým omluvil svou neúčast pouze uvedl, že soud má rozhodnout o věci samé bez jeho účasti, aniž zaslal další důkazy k prokázání svých nároků na poplatky z prodlení za pozdní úhradu faktur dle vyúčtování č. 2412672 v celkové částce Kč 3.593,-.

O nákladech řízení rozhodl soud tak, že přiznal odpůrci podle ust. § 142, odst. 1, o.s.ř. částku Kč 1.650,-, sestávající ze 2 úkonů á 750,- Kč a 1x rež. paušál dle vyhl. č. 177/96 Sb., protože měl plný úspěch ve věci. Navrhovatel nese náklady řízení ze svého.

Soud zavázal navrhovatele k zaplacení Kč 1.650,- k rukám JUDr. Karla Vítka, advokáta, který odpůrce zastupoval dle plné moci ze dne 03.10.1995.

č.j.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím tohoto soudu.

Krajský obchodní soud v Ostravě
dne 22.05.1997

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Annemarie Holková, v.r.